

De triadische aard van de sēfirōth

De tien sēfirōth worden verdeeld in triaden van verschillende soorten, of in twee Gezichten, het Grote Gezicht (Macroprosopus) en het Kleine Gezicht (Microprosopus). De triadische aard van de sēfirōth manifesteert zich als drie hoofden en drie verdelingen van de archetypische mens, en ook als drie werelden (*'ōlāmīm*) of gezichten (*'anpīn*).

De eerste van de drie hoofden is zelf triadisch, bestaande uit Kether, Ḥokhmāh en Bīnāh: Kether is in deze context de kroon van het hoofd; Ḥokhmāh de wijsheid van het hersenverstand; en Bīnāh het begrip dat komt uit het hart. De belangrijkste overweging in het denken van de qabbalist was dat de hoogste drie sēfirōth zouden staan voor de hoogste eigenschappen in 'Ādām Qadmōn, en dus voor het hoofd en het hart verenigd in wijsheid, en die drie-in-één vormt het hoofd van 'Ādām Qadmōn. *Hā-'Idrā' Zūtā' Qaddīshā'* zegt:

78. Hij de Zeer Heilige Oude [*'attīqā' qaddīshā'*] blijkt drie hoofden te hebben, die zijn bevat in het ene Hoofd.

79. En Hij is Zelf dat enige hoogste verheven Hoofd.
– Mathers, blz. 267

De eropvolgende sēfirōth vormen zich eveneens tot triaden, en volgen het patroon van de hemelse triade. *Hā-*

'Ydrā' Zūtā' Qaddīshā' vervolgt:

80. En omdat Hij de Zeer Heilige Oude zo wordt gesymboliseerd in de Triade, daarom liggen alle andere schijnende Lichten besloten in Triaden. – *Op.cit.*

Zo komt een andere triade tevoorschijn uit de bovenste, bestaande uit Ḥesed (of Gēdūlāh) en Gēbūrāh (of Dīn of Paḥad)*, de twee armen, en Tif'ereh, het hart, die samen de borst van 'Ādām Qadmōn vormen. Vanuit deze middelste triade wordt een derde en laagste triade voortgebracht, bestaande uit Netsah en Hōd, de twee ledematen, die samen met Yēsōd, het voortplantingsvermogen, de Basis van 'Ādām Qadmōn vormen.

Deze drie triaden – het Hoofd, de Borst en de Basis – gieten hun energieën in, en manifesteren zich dus door middel van, de laagste of tiende sēfirāh, Malkhūth, het Koninkrijk, bekend als de Voeten of Stabiliteit van 'Ādām Qadmōn.

Deze hoofden of verdelingen hebben elk hun leidende heerser: het eerste hoofd of de eerste triade wordt beheerst door Kether; de tweede door Tif'ereh; en de derde door Yēsōd (of Malkhūth). Door deze drie te verbinden met het diagram van de concentrische sferen dat de sēfirōth in verband brengt met de planetaire en kosmische invloeden, zien we dat Kether, heerser van de hemelse triade, het Primum Mobile vertegenwoordigt, de oorspronkelijke beweging, de goddelijke adem, de eerste trilling van manifestatie; dat Tif'ereh, de heerser van de tweede triade, staat

*Gēdūlāh is een alternatieve naam voor Ḥesed en betekent grootsheid, macht, kracht; Dīn en Paḥad zijn alternatieve termen voor Gēbūrāh en betekenen oordeelskracht, en angst, ontzag of rechtvaardigheid.

voor de zon, geveer van spiritueel, verstandelijk en vitaal leven; dat Yēsōd, heerser van de laagste triade, de maan vertegenwoordigt, geveer van psychisch en fysiek leven; en Malkhūth, het Koninkrijk waarin de drie heersers regeren, vertegenwoordigt tenslotte de basis of elementen, onze aarde, het voertuig en de drager van de goddelijke, zonnen en maankrachten.

Deze drie triaden lopen parallel met de drie *upādhi's* of grondslagen die de menselijke constitutie vormen. In *Beginselen* schrijft De Purucker:

De mens kan worden beschouwd als een wezen dat uit drie essentiële grondslagen bestaat; de Sanskrietterm is *upādhi*. Dit woord betekent dat wat 'naar buiten staat' en een model of patroon volgt, zoals een scherm waarop het licht van een projector speelt. Vergeleken met de uiteindelijke werkelijkheid is het een spel van schaduwen en vormen. Deze drie grondslagen of *upādhi's* zijn, ten eerste, het monadische of spirituele; ten tweede, dat wat door de heren van licht, de zogenaamde *mānasa-dhyāni's*, wordt verschaft, namelijk het verstandelijke en het intuïtieve aspect van de mens, het element-beginsel dat de mens tot mens maakt; en de derde grondslag of *upādhi* kunnen we het vitaal-astraal-fysieke noemen.

Deze drie grondslagen komen voort uit drie verschillende evolutielijnen, drie verschillende en afzonderlijke hiërarchieën van zijn. . . .

. . . De laagste komt van de aarde, uiteindelijk van de maan, onze kosmogonische moeder; de middelste, de *mānasische* of verstandelijk-intuïtieve, van de zon; de monadische van de monade der monaden, de meest verheven bloem, het toppunt, of beter gezegd het hoogste zaad van de universele hiërarchie die ons kosmische universum of onze universele kosmos vormt.

We zien dus dat er door de hele sēfirōth-boom van levens een centrale zuil van goddelijke, zonne-, maan- en aardse kracht is die door Kether, Tif'ereh, Yēsōd en Malkhūth stroomt, en overeenkomstig daarmee in de menselijke constitutie nēshāmāh, rūah, nefesh en gūf activeert.

Wanneer deze drie werelden worden beschouwd als gezichten (*ʿanpīn* of *partsūfīn*), dan wordt Kether het Hemelse Gezicht genoemd; Tif'ereh wordt de Koning (*Melekh*, Aramees *Malkā*) genoemd of de 'Heilige Koning' (*Malkā* 'Qaddīshā'); Malkhūth (of Yēsōd) is de Koningin, de Bruid van Melekh, en wordt Malkhēthā', Matrōnā', of Matrōnīthā', de 'Matrone' of 'Moeder' genoemd.

Deze laatstgenoemde verbanden zijn betekenisvol. We hebben aangegeven dat er 'vroegere werelden' waren, 'oude werelden', die niet konden blijven bestaan omdat de Heilige Oude niet 'zijn vorm had aangenomen', met andere woorden omdat de Koning en Koningin, Tif'ereh en Yēsōd-Malkhūth, zich niet hadden verenigd om het 'evenwicht' (*mathqēlā*) voort te brengen dat essentieel is opdat de sēfirōth-boom kan leven. Met weer andere woorden, de zon en maan hadden hun energieën nog niet verenigd om de aarde voort te brengen met haar menigten levende wezens – een uitspraak die van toepassing is op het ontstaan van werelden, de geboorte van de mensheid, en het ontwaken van de menselijke ziel voor haar spirituele mogelijkheden.

Malkhūth is in werkelijkheid het Koninkrijk: de ontvanger en drager van elk van de negen hogere sēfirōth-krachten, waarbij elk van de drie sēfirōth van respectievelijk de rechter- en de linkerzuil haar individuele kracht bijdraagt via de regerende heerser van de drie triaden of gezichten, zodat de centrale zuil, gevormd uit de heersers

(Kether, de Koning en de Koningin), de planetaire invloeden in de drie upādhi's of grondslagen doet samenkomen – de monadische of Kether, de zonnegrondslag of Tif'ereh, de maangrondslag of Yēsōd – die alle tot manifestatie komen in de aardse grondslag of Malkhūth.

We kunnen de šĕfirōth ook als actieve en passieve stromen van vitaliteit beschouwen die verticaal zijn verdeeld in drie energiestromen: de rechter of mannelijke Zuil van Ḥesed (mededogen of genade), bestaande uit de drie šĕfirōth aan de rechterkant: Ḥokhmāh, Ḥesed (of Gēdūlāh), en Netsaḥ, waarin de mannelijke, overdragende, en centrifugale energieën overheersen. De linker of vrouwelijke energiestroom, die de mannelijke stroom aanvult, wordt de Zuil van Dīn (onderscheidingsvermogen) genoemd, en bestaat uit de drie šĕfirōth aan de linkerkant: Bīnāh, Gēbūrāh of Dīn, en Hōd, waarin de vrouwelijke, ontvangende, en centripetale energieën overheersen.

De derde of centrale stroom van vitaliteit, de stroom van spirituele stabiliteit, wordt de Centrale Zuil van Raḥamīm (sympathie of harmonie) genoemd. Deze is samengesteld uit de vier šĕfirōth die van boven naar beneden lopen van Kether via Tif'ereh en Yēsōd tot en met Malkhūth, en vertegenwoordigt de harmonische wisselwerking tussen de rechter- en de linkerzuil. Het is de evenwicht brengende zuil tussen de twee tegengestelde krachten; de rechter en de linker, de overdragende en de ontvangende, de centrifugale en de centripetale zuil. Met andere woorden, in de Centrale Zuil worden de planetaire energieën die zijn geconcentreerd in de rechter- en de linkerzuil van *ēts hayyim* (boom van levens) ontvangen en in evenwicht gebracht opdat ze met succes omlaag stromen naar Malkhūth om zich op aarde te manifesteren. Langs dit cen-

trale kanaal vloeien in een onafgebroken ritme stromen van Kether de Kroon via de tussenliggende sēfirōth omlaag naar de laagste, Malkhūth, en iemands bewustzijn kan langs deze onzichtbare weg opstijgen of afdalen. Omdat de sēfirōth-boom niet alleen betrekking heeft op de kosmos als geheel, maar ook op ieder levend wezen, bevindt deze weg zich ook in ieder van ons.